

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De accessu ad sanctum sanctorum Iesum Christum, regem Angelorum.
XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

qua. Ibi iam sequuntur agnum, quocumque ierit; quia nulla separatio ab ipso erit, sed in æternum gaudentes in Domino gaudebunt.

6. Hæc contemplare anima mea, & super omnia visibilia tuam cogitationem suspende. Verè locus iste sanctus est, & Dominus est in eo. Hic semper pax & gaudium redundant; hic omnium bonorum affluentia, omniumque malorum perpetua carentia. O si posses modicum quiddam de ineffabilibus sanctorum gaudijs rapere; vnde peregrinatio tua aliquantisper consolaretur; quia apud me non inuenies nisi labores & dolores, impetus tentationũ & luctus sæculi. O si tibi dignetur aliquid inspirare superni luminis auctor, nec vacuam te remittat ad arescentes escas meas; sed secundum diuitias superabundantis gratiæ suæ, ab omnibus materialibus formis te purificet & euacuet, ac in abyssum suæ æternæ claritatis vel raptim inducat. Utinam ex illo cælesti sanctuario, formam & exemplar veræ sanctitatis, quam imiteris, reportes. Meliora sunt enim & veriora exemplaria cælestium & confirmatorum, quam quæ terrenis demonstrationibus probantur. Da mihi Domine Deus sapere & intelligere, quæ sit sanctorum perfecta felicitas, non ex codicibus inde scriptis, sed per Spiritum sanctum, qui docet de cælestibus secretis, supra id etiam quam possit humanus attingere sensus. Da & vitam meam multo feruentius ad spiritualia eleuare, & inter crebra tribulationum pondera paciëntiæ palmam fortiter tenere; donec soluto carnis debito, ad hanc, quam desidero beatitudinem, tua misericordia valeam peruenire.

CAPVT XXII.

De accessu ad sanctum sanctorum Iesum Christum, regem Angelorum.

1. **T**u es ipse rex meus, & Deus meus. Exurge anima mea, veni, & ingredere in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei. Decet namque, vt cæteris omisis, cum supplici reuerentia nunc procedas, ad salutandum Dominum nostrum Iesum Christum, saluatorem ac redemptorem tuum; qui est caput omnium principatus & potestatis, gaudium & corona sanctorum omnium, firma spes ac certa expectatio cunctorum fidelium. Ipse est, qui te fecit & redemit, ipse pro te laborauit, certauit, & vicit. Ipse est aduocatus tuus, & propitiatio pro peccatis tuis. Ipse est consolator tuus, prouisor tuus, & gubernator tuus. Ipse est vnicus & singularis dilectus tuus, qui pascitur inter lilia, & inter vbera tua optat commorari. Quis vnquam tibi tanta bona fecit? Quis tanta charitate te dilexit? Ad hunc accede huic te præbe. Aperi ei

Psal. 4

Psal. 5

1. Ioan. 2.

cor tuum, & enumera coram illo, quæcumque diu celata portasti. Nemo tibi melius indicabit nec revelabit, quid spei vel consilij sit gerendum in rebus humanis, quæ tot variantur eventibus. Apud ipsum vota & desideria tua, & in ipso consilio tua permancant. Spes hominum frustra, ipse autem est stabilimentum pacis. Per ipsum habebis accessum ad Patrem, & ab ipso omnis gratia tibi donatur, & virtus amplior infunditur.

Tob. 4.

Ephes. 2.

2. Siue tristeris, siue gaudeas, ad ipsum habeas semper recursum. Ipse specular vitæ, ipse norma iustitiæ. Ipse lux indeficienti animæ, amor pudicitie, & gaudium conscientie. Propter ipsum faciliter omnia delectabilia contemnes; propter ipsum omnia amara & contraria tolerabilia erunt, & placebunt tolerata eius amore. Denique ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia. Ad ipsum principaliter omnis intentio, omnis actio, sermo, lectio, oratio, meditatio, & speculatio respicere debent. Per ipsum tibi salus datur, & præparatur vita æterna. Propter ipsum non timebis mori, nec recusabis viare; quia eius fidelitati debes credere, nec eius honori vel amori quicquam præponere. Accede ergo nunc, & gratias age tuo redemptori.

Rom. II.

Acceden-
tis ad Ie-
sum preca-
tio.

3. O dulcissime & super omnia amabilissime IESU, sis devotissimè salutatus, altissimè laudatus, & nunc & æternaliter ab omni creatura benedictus. O dignissime Iesu, quid honoris unquam rependam? Aut quam gratiarum actionem reddam tibi, qui mihi infinitas misericordias exhibuisti? Et si aliquid inuenirem, quod tibi donare possem, nonne tuum esset antequam darem? Quid ergo retribuam? Parum vel nihil habeo. Nunquid de nihilo sacrificare possum? Accipe tamen sacrificium humilitatis, paupertatis, & nihilitatis meæ; & sit totum tibi ascriptum, quicquid mihi impartiri voluisti. Dicant & pro me laudes immensas omnes Angelorum chori, tibi semper assistentes.

Psal. 85.

4. Dicant & omnes spiritus iustorum, alta iubilatione id ipsum repetentes. Sed adhuc quid agam, si in memoriam & laudem sanctissimi nominis tui? Multa deberem agere, multis teneor & obligor, & vix ad minima sufficio. Legam igitur de te Iesu mi dulcissime, scribam de te, cantabo de te. Cogitabo de te, loquar de te, operabor pro te, patiar pro te. Exultabo in te, laudabo te, magnificabo te, glorificabo te. Dignè adorabo te, quia Deus meus es tu, in quem credidi, quem amavi, quem quæsi, quem semper optavi. Fac mecum signum in bono, ut videant oculi mei speciosum vultum tuum in cælo. Ad pedes tuos humiliter me prosterno, deprecans obnoxie tuam clementiam cum lachrymis, quatenus mihi misericors esse digneris. Scribe nomen meum in libro vitæ, nec unquam illud deleatur, quod sancta manus tua conscripsit.

5. Ego

5. Ego infelix, & sanctorum meritis valde dissimilis, de tua superabundanti praerogatiua meritorum confidens, imploro, vt saltem inter infirma & extrema electorum membra, merear computari. Scio, quia non est talis vita & conuersatio mea, vt confidere aliquid de me ipso audeam; sed tota spes & consolatio mea, in precio preciosi sanguinis tui constat & requiescit; in quo me totaliter pono, & ponendum sentio, cum omnibus quae egi, deliqui, merui, & omisi. Vide ergo exiguitatem & indigentiam meam, clementissime Iesu; attende affectum cordis mei, quem ad te gero & habeo; non quia ego dignus sum, sed quia tu benignus es, qui ab indignis non dedignaris tangi & amari. Terret me impuritas mea; sed iterum me trahit & allicit ad te, maxima pietas & humilitas tua; qui non solum homo fieri, sed etiam pro homine peccatore pati, mori, & sepeliri, in vera charitate consensisti. Ideoque ad te confugio, quia nihil boni in me inuenio. Tu supple pro me, quod minus valet vis mea perficere.

6. Tu desiderium mihi tribuisti, vt te salutarem, laudarem, atque benedicerem; quia spes mea tu es, & portio mea in terra viventium. Desiderium anime meae est, esse tecum in regno caelorum; sed quia tempus meum nondum est paratum, expectabo te vsque ad vesperam. Interim haec mihi sit consolatio in loco peregrinationis meae, quod memor sum nominis tui, & maxime charitatis tuae; & quod praesentem te habeo in fide & sacramentis Ecclesiae. Intolerabile mihi prorsus foret in hoc mundo viuere, nisi spem haberem in te Domine. Non enim consentio cum saeculo gaudere: & ne sine consolatione & gaudio manerem, in te statui gaudium meum ponere. Multum & saepe errarem, & multum in cogitationibus fluctuarem, nisi te in memoria mea & in imaginatione mea tenerem. Et quia diuinitatis tuae altitudinem capere non possum, nec incorpoream veritatem comprehendere sufficio, turibz me ad sanctae humanitatis tuae gesta & verba conuerto; quia haec cogitans, non omnino a diuinitate tua recedo. Gratias tibi Iesu bone, dulcis, & amande, quia frater meus, os meum, & caro mea fieri dignatus es. Gratias & sanctae MARIAE matri tuae, de cuius virginali carne, sacrosancta corporis tui membra assumpsisti, ac mediante anima rationali, perfecte diuinitati adunasti, vt ipsa non tantum hominis, sed & Dei mater digne ac fideliter appelleretur.

Psalm. 141.